

Naturen som en pædagogisk medspiller.

Naturen og udelivet er, hvor vi lever og oplever noget.

Vi kan lide at gå på opdagelse, lade børnene forundres og mætte børnenes mange spørgsmål ved at undersøge og skabe tingene i fællesskab. Vi synes, at det er vigtigt, at børnene oplever naturens mangfoldighed, skrøbelighed og lære dem, at vi skal passe på og værne om den.

I naturen får børnene mulighed for at finde en ro i sig selv og opleve foranderligheden i årstidernes skifte. Dette giver dem en sammenhæng i livets cyklus og vi er overbeviste om, at engagerede, medoplevende og begejstrede voksne er nøglen til, at "tænde ild" i forhold til naturens skattekammer.

Naturens muligheder udfordrer den enkelte og giver plads til mange kropslige- og sansemæssige oplevelser og erfaringer.

Oplevelser i naturen.

En forårsdag begiver en børneflokk sig ned i den fantastiske Riisskov. Det første vi møder er nyudsprungne pistaciegrønne bøgeblade, som straks skal smages. Den let syrlige smag pirrer børnenes smagsløg, og de prøver sig frem ved at snuse, røre og prikke til dem med tungen.

Skoven er ved at forandre sig, og skovbundens vintervisne gråbrune blade, er forsvundet, og er nu overtaget af et overdådigt dække af hvidløgssduftende ramsløg. Vi ruller et ramsløgblad rundt om en gulerod, og pludselig står vi med en nordisk gourmethotdog i hånden, som giver nye smagsindtryk.

Vi plukker ramsløg, som vi tager med hjem i børnehuset, og børnene får noget med hjem i poser. De får opskrifter med hjem, så far og mor kan forpligtige sig på, at skabe en familiehyggestund i køkkenet, og samtidig få en fælles oplevelse.

I børnehuset tørrer vi ramsløg sammen med salt og citronskal, så den herligste hvidløgssduft breder sig i hele huset.

Efterfølgende bruger vi saltet til mad på vores anlagte bålplads på legepladsen. Børnene har taget en grøntsag med hjemmefra, og disse skulle sammensættes til en fælles ret. Det var kun fantasien, der satte grænser for, hvordan rette ville ende med at se ud.

Børnene er med i hele processen. Nogle skræller og skærer grøntsager ud. Andre hjælper til med at få bålet op at stå, hvor der skal hentes brænde, findes småkviste og rulles papirkugler.

Retten er sat over og står nu og simrer. Børnene er spændte, og taler sammen, om de medbragte råvarer. De tager ejerskab af aktiviteten, og er engagerede i hele forløbet, og går i kast med opgaven med gåpåmod. Retten smages til med krydderurter fra vores urtehave, og der dufter nu af de skønneste smagssammensætninger. Tilbehøret er fladbrød, med skovsyre og brændenælde, som vi tidligere har fundet i skoven, og børnene får en oplevelse af, hvilket madskatkammer skoven rummer. Retten spises med velbehag, og alle beder om en portion mere.

En sensommerdag høres børnestemmer fra en sti i skoven. Vi er på vej med medbragte terrarier, lups og forstørrelsesglas. Skovbunden skal undersøges, og træstubbe skal endevendes, og den fugtige jord er dækket med blade og grene, hvor vi skal bruge fingre og pinde, til at rode rundt i jorden med.

Vi voksne sætter os på hug, og roder nysgerrigt rundt. Børnene følger trop, og småkravl pibler frem fra alle hjørner. Der er både edderkopper, skolopendre, tusindben, bænkebidere, larver og meget mere. Nogle børn tager insekterne i hånden, mens andre er mere observerende, men stadigvæk nysgerrige og interesse i foretagenet.

En pige vil gerne holde en bænkebidder, men hun tør ikke tage den selv. Den voksne giver hende ro til selv at finde modet frem. Der er ingen pres, og efterhånden bliver pigen, mere og mere motiveret. Hun føler sig endelig klar, og står pludselig med en bænkebidder i hånden. Hun synes, at det kilder, og virker smånervøs, men det vender hurtigt til et smil. Hun begynder at grine, og flere børn kommer til, og griner med. Pigen overvandt sin frygt, og får nu en fantastisk fælles oplevelse med de andre børn. Så noget der virkede farligt, var nu rart og overkommeligt, og nu blev hun klar på mere.

Vi putter dyrene i terrarierne, og laver et lille hjem til dem. Der skal blade, kviste, jord osv. i for at skabe et lille skovlignende sted for insekterne. Vi tager dem med til børnehuset, hvor de får lov at bo et par dage, og børnene kan gå til og fra og se til dyrene. De forpligtiger sig til at sørge for dyrene, og får en følelse af medansvar og at de bidrager til at dyrene får det godt.

Den næste skovtur tager vi dyrene med og slipper dem fri i deres vante omgivelser.

Pædagogerne Mona og Jacob.

